

Razmah smučarstva koristi kmetu

Kaj pravi generalni tajnik JZSS Joso Gorec o potrebi zaščite smučališč

Ljubljana, 26. oktobra
V četrtek smo morali načeti vprašanje, kakršna so v drugih državah že zdavnaj rešena. Drugje odpirajo smučarjem poti, pri nas jih zapirajo. V drugih državah podpirajo plotove, pri nas jih pa postavljajo. Kakor da se branijo največjega sovražnika, nekateri posestniki branijo smučarjem dostop na svoje zemlješča celo z zimnimi ovirami. Glas po zaščiti smučišč je bil torej zelo potreben. Toda apel, da je treba dati smučarjem prostot pot, ni bil potreben predvsem za zaščito njihovih interesov! Razmah smučarstva je v interesu našega kmeta, česar ni treba več dopovedovati včetni našim kmetom. Toda baš to vedno moramo opozoriti na njihovo največje skodljivo, na tiste izjeme med njimi, ki s svojo stopo zagrizenostjo skodujejo celim okrajem. Nismo se poslavili na statiče, da bi zagovarjali le smučarstvo samo na sebi, toda v interesu našega kmeta je, da ga zagovarjamo. Obrnili smo se na glavnega tajnika JZSS J. Gorca, da nam pove, kako zastopa naša vrhovna zimsko sportna organizacija interese smučarstva v tem pogledu.

Da smučarji ne delajo škodo na njihovih skromen izkušček, prigrizek ali da jim nudi prenosišče itd.; če pa že nima ne-posredno koristi od smučarjev, pa lahko proda živila v gostilne ali smučarske postojanke. In kmet potrebuje zato krvavo denar! Če so med kmeti redki posamezniki, ki zamenjujejo te koristi, večina ne more in ne sme mirno trpeti, da bi jim odganjali smučarje. Občina se mora zavedati, da ji bodo gostje obrnili starokopitnežev in samopasnežev, kakršni se nočijo še zdaj postavljati po robu duhčega ter napredku smučarstva. Zato nam ni treba delati si posebni skrbki glede razvoja smučarstva.

Vedrega obraza mi je stisnil roko generalni tajnik JZSS J. Gorca, da je sloves in vedro se je zopet vrnil delat. Sezona se bo kmalu začela. Da, smuk v novo sezono in nove čase!

Hram slave in naša sramota

Staro pokopališče pri Sv. Krištofu je postal nekakšna gmajna

Ljubljana, 26. oktobra

Pred dnevi je bila komisija na našem starem pokopališču. Sklepli so o začetni na grobovih naših zasljenih mož. Ugotovili so izredno žalostno stanje starega pokopališča in najhujše je, da so slabo ohranjeni tudi spomeniki, ki bi jih bilo treba zaščititi ter da celo mnogih spomenikov, ki so v seznamu zaščitenih nagrobnikov, ni več na pokopališču. Manjka 45 nagrobnikov! Dosej so jih baje prenesti na novo pokopališče, toda kam so izginili drugi?

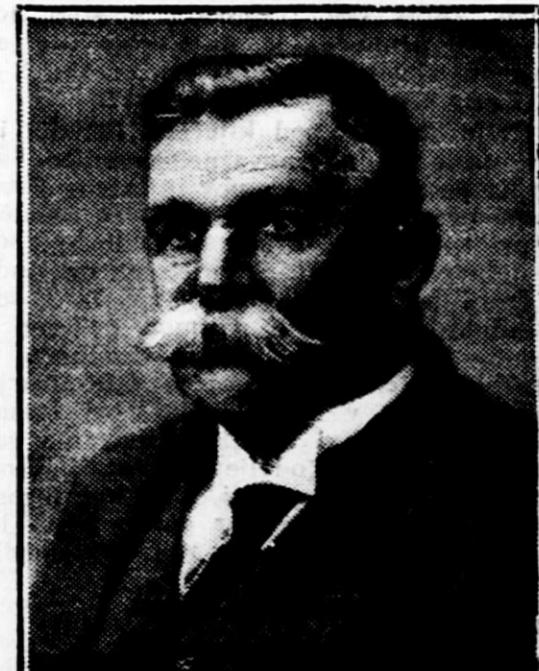
Zadeva je pa že mnogo bolj žalostna, kar se zdi na prvi pogled. Mnogi znaki namreč kažejo, da je več nagrobnikov poškodovani. Značilno je, da so poškodovani baš zaščiteni spomeniki. Tako je n. pr. obotončna plošča na Čopovem spomeniku, z Vodnikovega spomenika je pa ukradena vaza. Najbrž se je kradlo na debelo takrat, ko je bilo receno, da je treba odstraniti spomenike ali jih pa bo uporabila pokopalska uprava. Tedaj so povečevali cerkev. Precej nagrobnikov so vzdali v novi del cerkev. Na pokopališču so pa hodiči razen poklicanih tudi nepoklicani. Mnogo nagrobnikov je »dobjilo noge«. Tu in tam so celo s herostratsko vmeno podirali grobne. Nihče si ni delal skrbki zaradi tega, če so pri tem poškodovali tudi sosedne spomenike. Pokopališče je postal nekakšna gmajna. Človek se zgrozi, ko pomici, da so med nimi takšne hijene. In ali si morete misliti hkrati večjo in trpkješo ironijo od tega, da nameravamo v dogledni bodočnosti baš na tem pokopališču postaviti hram slave, slovenski panteon? Na toršču, kjer so divjali vandali kakor hunka vojska, na kraju, kjer je skoraj na vsakem koraku sled naše sramote! Ali nai še prištevamo med civilizacije tiste gospode, ki so kradli na pokopališču marmornate plošče, da so si iz njih delati mize v svojih vrtnih lopah?

Sram nas je govoriti o tem, toda žalostno je bilo tudi, da smo k vsemu temu prizanesljivo molčali. Marsikdo bi mislil,

Matevž Hartman umrl

Ljubljana, 26. oktobra.

Že dolgo smo pogrešali Matevža Hartmana, saj ga ni bilo od februarja na spregled v gostinske prostore pri Figovcu, in vedeni smo, da je hudo bolan. Kljub temu je danes Ljubljano prenenetila vest, da je srušni prijavljeni gostilničar za vedno zatisnil oči.

Matevž je bil doma iz Sunca pri Škofiji Loka, kjer se je rodil 18. septembra 1856. Državljanev Matevž — tako so mu po domači redki, se je šolah doma, nato je šel pa v svet. Poln praktičnega znanja in bogat na izkušnjah se je vrnil v domovino in služil pri »Stari pošti« v Kranju. Skromen, delaven in varenč si je prihranil nekaj premoženja in pred 35 leti je prevzel starozorno Figovčeve gostilne, last Kneževih, v njem. Že pred pokojnim Matevžem, Hartmanovim prednikom, ki je bil tudi doma iz Poljanske doline, je Figovčeva gostilna slovela, a v Hartmanu je našla gospodarja, ki je njen sloves še bolj povzdrignil. Pri Figovcu je bil vsak vedno dobro postrežen in radi so se tam shajali tako mesci, kakor kmetje, ki so tam po sedaval zlasti ob tržnih in sejnskih dneh. Kmetje so Matevža cenili, saj jim je znal vedno pomeño svetovali in posredovali pri kupcih, tako da je često odločala njene besede.

Tudi pri nas bi bil najboljši izhod, da bi posamezne občine same uredile stvar. Gre predvsem za njihove interese. Ako ima večina občanov kmeti od tujškega prometa, od raznega smučarstva, tedaj pač mora občina ščititi svoje interese pred škodljivico splošnosti. Naš kmet, kakor kmet sploh, ima smisel za gmotno stran tudi pri tujškem prometu. Spoznal je, da lahko proda smučarjem vsej za-

se manj pa na pašnikih, je nedvomno. Tega ni treba še posebej naglašati; lahko pa opozorimo na zelo znaten primer, ki najlepše dokazuje, da smučarji ne napravijo nobene škodo, čeprav jih je na zemljišču toliko, da zdrignejo sneg do zemlje! Oglete si naše smučališče v Tiroliju, kjer je pozimi takšen naval smučarjev, da se sneg premesta z zemljo in je zemlja prevrana klastro globoko! Ali ste opazili, kako lepa trava zrasne spomadi, čim skopni sneg? Človek bi sodil, da tej senocisti še celo koristi smučanje.

Stor je pa to samo prehoden pojav, da posamezniki hočejo študovati raznoliko smučarstvo. Tudi med kmeti maledno je že mnogo prijetjev smučanja in vedno med njo ne bo več takšnih starokopitnežev in samopasnežev, kakršni se nočijo še zdaj postavljati po robu duhčega ter napredku smučarstva. Zato nam ni treba delati si posebni skrbki glede razvoja smučarstva.

Vedrega obraza mi je stisnil roko generalni tajnik JZSS J. Gorca, da je sloves in vedro se je zopet vrnil delat. Sezona se bo kmalu začela. Da, smuk v novo sezono in nove čase!

LES, STEKLO, KOVINE

VIM

čisti izvrstno

vo vseh malih živali, v letu 1936 kakršne ni bilo pri nas. Rejaki pokret je v polnem razmahu in, toda država sama podpira reje pri njihovem stremljenju za širjenje umne reje malih živali.

Prvi Sloverec pravoslavni svečenik

Ljubljana, 26. oktobra

V Beogradu je izšel te dni z dovoljenjem patriarha Varnave in sv. cerkvenega sinoda »Prvi molitvenik za slovenske pravoslavne krištjance, ki ga je spisel o. Gorazd Dekleva — prvi Slovenec, ki je postal pravoslavni duhovnik. O. Gorazd Dekleva (prej Milan Tugomir) je rodil iz Opatije. Gimnazijo je dovršil na Svetcu, stopil na železniško službo ter služboval kot prometni uradnik v Štencu, Brežicah in Taborjih. Železniškim uslužencem, številnim znamenjem in prijetjem, je bilo težko, ko je njih idealisti tovarši g. Milan Dekleva podal ostavko na državno službo, stopil v pravoslavlje in se odločil za duhovniški meniški stan.

Odsel je v manastir pri Krusečici na Fruski gori in postal pravoslavni jeromonah. Lani je imel novo mašo, sedaj pa nadaljuje pravoslavne bogoslovne študije še v Beogradu. Slovenskim pravoslavnim krištjanom je sedaj spisel prvi molitvenik z lepim posvetom večemu spominu Vitezkega kralja — mučenika.

Naše gledališče

DRAMA

Začetek ob 20. ur

Sobota, 26. oktobra. Frak ali Od krogulica do ministra. Izven. Zgodnje dramatske scene.

Nedelja, 27. oktobra. Ob 16. uri Direktor Campa. Izven. Znizane scene. Ob 20. uri Tuje deje. Izven. Znizane scene.

Ponedeljek, 28. oktobra : Zaprtia.

OPERA

Začetek ob 20. ur

Sobota, 26. oktobra : Mam'zelle Nitouche. Premiera. Izven.

Nedelja, 27. oktobra. Ob 16. uri Boccaccio. Izven. Glotoko znizane operne scene.

Ob 20. uri. Mam'zelle Nitouche. Izven.

Ponedeljek, 28. oktobra : Zaprtia.

Novo delo J. Špicarja

Magister Johannes in njegova vera. Legend in treh dejanjih, spisal Jakob Špicar.

Sokolsko društvo na Jesenicah obnovi novo gledališko sezono dne 1. novembra ob 20. uri z legendo v treh dejanjih, magister Johannes in njegova vera, ki jo je napisal znani pisatelj, nacionalni in kulturni delavec g. Jakob Špicar iz Radovljice. O svojem novem delu pravi pisatelj:

Ker je že tradicija časa, da vse žari na praznik Vseh svetih misli, da morajo igratij kaj žalostnega, se je uprizeljava povod znanja igra »Mlinar in njegova žena«. Lani pa sem dobil od voditeljev nekoga dilettantskega odra pobudo, naj napišem kaj primernega za ta čas, da bomo imeli domačo igro in da bomo lahko od »Mlinarja« v arhiv, vesaj za nekaj časa. Težko je pisati priložnostne stvari, posebno če jih javnost smatra za priložnosti in misli, da za druge prilike v splošnem niso priljubljene. Zato sem se odločil, da napišem igro, ki bo uporabljena včeraj, ki pa ima tako snov, da se prilega času, ki zahteva resnega reportaže. To je bil vzrok, da sem spisal legendo, dali bi bila iz snovi lahko nastala zgodovinska drama. Mogoče bo še drugi od-

rom ustrezeno, alko ne, potem pa naj pride spet »Mlinar«, ki je star že nad sto let in naj jih doživi še sto, če je ljudska duša navdušena zanj. Pa kaj bi se govoril o stvari, debo si oglejte na odru in o njem sodite!

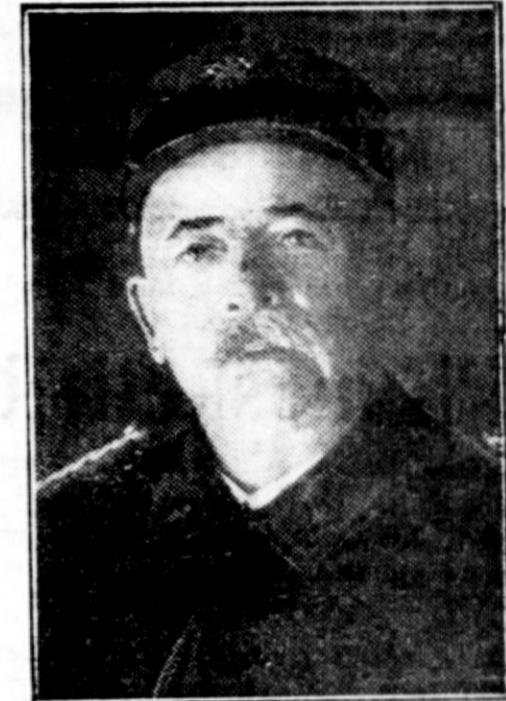
Predstava se ponovi v soboto, 2. novembra ob 20. uri in potem v nedeljo ob 15. ob zmaznih cenah. Pridite tudi zunanjim posetnikom. Po nedeljski uprizoritvi bo v Sokolskem domu družabni večer za posetnike, ki bo trajal do odkoda včerajnih vlasov. Pri družabnem večeru bo sodelovalo društveni salonski orkester.

70 letnica vrlega moža

Ljubljana, 26. oktobra.

V krogu svoje rodbine je te dni skromno v slobo praznovati 70-letnico rojstva daleč neznanega znani in splošno spoštovan bivši vrstnik tobačne tovarne g. Karol Lavrenčič.

Jubilant je bil rojen 22. oktobra 1866. v prijaznem Račah pri Maciboru, 20 let posnje se ga vtrklil v vojaški sukni in je storil pri dragoncih v Gradcu. Po končani vojaški službi je nastopil mestno vrstnik na ljubljanski tobačni tovarni. Pred petimi leti je po 45-letnem službovanju stopil v zasluženi pokoj. G. Lavrenčič je v rojstni 9. otočku, 5. novembru in 4. decembru, ki vsi zavzemajo prav ugledna mesta.

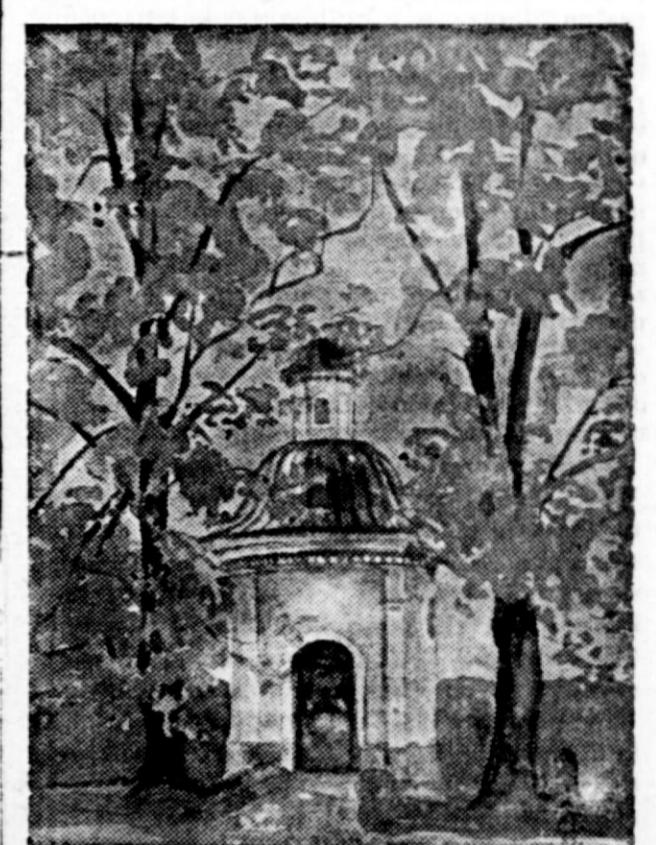

Karol je bil vedno vosten in manjši v storbi, tako je bil tudi izvesten gasilski organizator. Dolga leta je bil načelnik gasilske čete tobačne tovarne, vzemal vodja, močno vedno prevažen starostna in dober vodja. Strošljivim čestifikam k lepemu pobledju se pridružujemo tudi mi, želimo, da bi preživel jasan svojega življenja zdrav in zadovoljen, karor je sedel.

Judenburg — 10. november

vember

Ljubljana, 26. oktobra.
Tača je kapetan, ki so jo zgradili Judenberžani našim vojakom, ki čakajo vstopnje v tuji semeni. Z žalostjo v srcu so jih spomnjamno in jim želimo, da bi jim bila tahe semenička hukta.

Pohitimo v čim večjem številu na grob sorokov in jim povejmo tudi v imenu svojcev, ki so iz kateregakoli vzroka ne morejo udeležiti blagoslovitve spomenika 10. novembra, da niso pozabljeni in da jih tja blimo prav tako, kot sedan, ko smo si zadnjkrat segli v roke — v slovo za vedno. Ziva luč v naših molitvah gori!
Vsem, ki so že prispevali za spomenik, skriven Bog plača! Ostale, na katere smo se obrnili pismeno in se še niso odzvali, pa lepo prosimo, da žrtvujejo, kolikor pač morejo. Prispevko je načakati do 1. novembra na »škofijski ordinarijat v Ljubljani«.

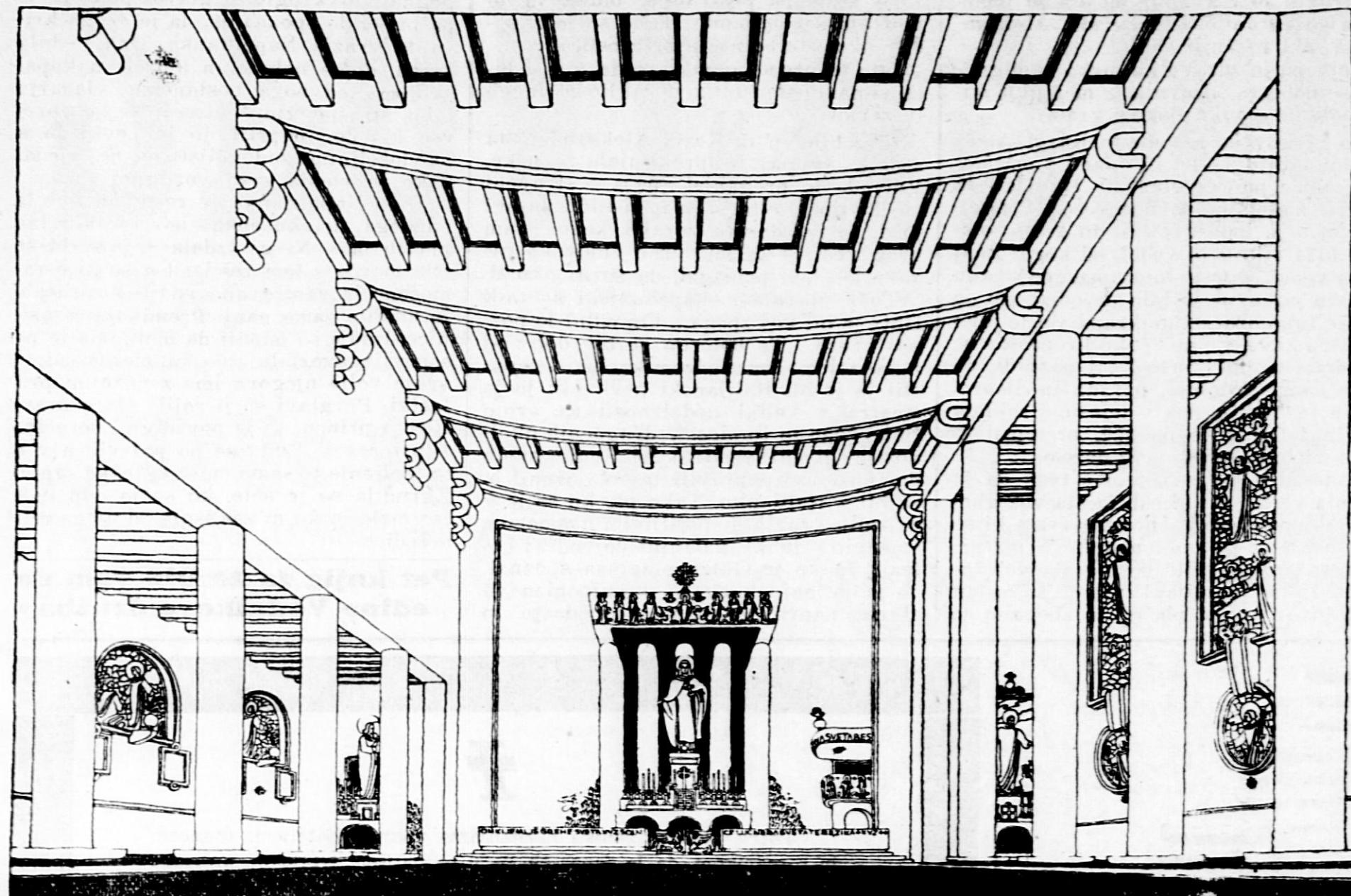
Prijave zaradi udeležbe je poslati pisarni g. dr. Kamušiču, odvetniku, Tavčarjevu 10. Znesek 150 Din pa na »Zadrživo zvezro v Ljubljani« s pripombo »Judenburg« in točnim svojim naslovom. Položnico Z. Z. se dobi pri vseki branilnici. — Odbor za odprtje spomenika judenburškim slovenskim vojakom.

— Predmetni avtobusni trdit v Benetke in Padovo ob od 10. do 14. novembra. Ce na vožnje in potni list Din, 420.— za osobo. Prijave pri »Putniku« v Ljubljani do 5. novembra.

Nova cerkev na Kodeljevem

Notranjost cerkve sv. Terezike, ki bo stala na vogalu ceste ob Ljubljani in ceste ob Mladinskem domu

Ljubljana, 26. oktobra
Pretekli teden so pričeli z gradbenimi deli za novo veliko cerkev sv. Terezike na Kodeljevem v Ljubljani, ki bo prva posvečena tej svetnik v Jugoslaviji. Cerkev je bila zelo potrebna, ker kapela salezijanskega Mladinskega doma že dolgo časa ni ustreza ne prestano in hitro rastoti cerkevi, ki je vznikla po osvojboju na nekdanjih travnikih barona Codelli.

Nova cerkev bo stala na vogalu ceste ob Ljubljani ter ceste ob Mladinskem domu tako, da bo z obstoječim domom tesno povezana. Glavni vhod bo s stransko cesto, ki je malo frekventirana in bo še posebno ob nedeljah lahko služila ljudem za zbirališče. Pred glavnimi vhodi se razprostira obsežna pokrita lopa, na mogočnih stebrih sloneča za čakanje vernikov ob slabem remenu. Od tu je na desno tudih vhod v enadnistrojno stavbo namenjeno kongregacijam in bodočemu župnemu uradu.

Glavni vstop v cerkev je zavarovan z globokimi zidanimi vetrniki, od koder se na levo stran odpira pogled v pod 40 m visokim zvonikom ležečo bodočo krstno kapelo. Glavni vetrnik namenjen prostor je dolg 26 m ter ravno toliko širok in deljen z dvema vrstama stebrov na tri ladje od katerih je srednja široka 12 m. Leva stranska ladja je 6 m visoka in ima razmeroma malo okna, da bo kolikor mogoče zavarovana pred severnimi vetrovi. Srednja ladja je visoka 12,5 m desna pa 10 m, da bi ob južni strani imela velika okna, ki bodo dajala celo cerkvi mnogo

svetlobe in obilico solnca, kar bo cerkveni prostor še prav posebno pozimi napravljalo vesel v prijazen. Prezbiterij je zelo velik, z visokotetičnim vernikom nevidnih oken bo dobival zelo mnogo svetlobe, da bo svetlejši od cerkvenega prostora, temnejši slavolok ki loti oba prostora bo ta svetlobni efekt le še podčrtaval. Levo prezbiterija se na istega veže druga cerkev, velika kapela na gojence zavoda, ki bo popolnoma ločena od cerkvenega prostora za vernike. Imela bo svoje vhode iz nove veže Mladinskega doma in bo vsebovala 450 sedežev. Desno prezbiterija je cerkvena pisarna in zakristija z direktnim dostopom na prižnico. Tudi pевski kor je zelo razsežen. Zvonik ima nad krstno kapelo še šest nadstropij, v vsakem po eno sobico namenjene za garderobo pevcev, za shrambo godal in not, za pogonske motorje zvonov, za uro in drugo. V sedmim nadstropju bodo pa obeseni zvonovi.

Po desno stransko ladjo, v višini nižje ležečega dvorišča se razprostira velika igralna lopa za slučaj slabega vremena, ter ga harmonično vezala z lepotnimi idealom sedanjega časa, ko skuša arhitekt vso lepoto stavbe izraziti le s čisto linijo, pristično uporabo gradiva, menjaččimi svetlobnimi efekti ter s skladnim učinkovanjem barvnih odražajev. Vse to se je zavodnemu arhitektu Ing. Hermannu Husu, ki je projektiral to odlično stavbo v polni meri tudi posrečilo. S to stavbo bo velika Ljubljana zopet obogatela za umetnostni spomenik, na katerega bo lahko tudi predstavljeni ponosna.

Arhitektonika zasnova je skrajno praktično rešila težak problem selezijanske zavodne cerkev, pri kateri sta na en prezbiterij navezani dve cerkveni dvorani, ter ga harmonično vezala z lepotnimi idealom sedanjega časa, ko skuša arhitekt vso lepoto stavbe izraziti le s čisto linijo, pristično uporabo gradiva, menjaččimi svetlobnimi efekti ter s skladnim učinkovanjem barvnih odražajev. Vse to se je zavodnemu arhitektu Ing. Hermannu Husu, ki je projektiral to odlično stavbo v polni meri tudi posrečilo. S to stavbo bo velika Ljubljana zopet obogatela za umetnostni spomenik, na katerega bo lahko tudi predstavljeni ponosna.

Naša slika nam prikazuje notranjost cerkvenega prostora gledanega iz glavnega vhoda. Arhitektura je enostavna in učinkuje s svojo prirrosto in ravno linijo. Težišče vsemu prostoru je glavni oltar z baldahinom slončnim na petih mogočnih stebrih. Arhitektonsko podobno tvori olтарju široko potegnjena obhajilna miza z predležitim stonicami. Stranske ladje

spela sta v Kimberley. Imela sta le nekaj cekinov v žepu, toda že čez deset let je moral Cecil Rhodes na pritisk londonskih Rothschildov podpisati pogodbo z Izakom

Skrivnostni M. R. Rickett, ki je podpisal anglo-ameriško pogodbo o eksploataciji narodnih bogatstev v Abessiniji v imenu skrivnega konzorcija. Drugi je finančni sestavljalec abessinskega cesarja Celeusa, ki je pritisnil na listno pečat v njegovem imenu. Barnato, ki je bil tako genijalen, da je znal združiti svoje eksploatacijske družbe s konkurenčnimi. Tako je nastala »De Beers Consolidated Company«, ki je igrala nepravilno vlogo v vseh borzah sveta in ki je bil za njenega dosmrtega predsednika izvoljen Izak Barnato. Pa tudi on je osredotočil vse svoje zanimanje na zlato in dvojboj se je začel. Izak Barnato postane gospodar londonske borze in njegova družba pošlja vedno več zlata na londonski trg, dva deset petdeset tristo milijonov funtov šterlingov.

Toda »Intelligence Service« je že pripravila na Cecila Rhodesa, ki je molče in živilo v zaporu v boju s konkurenco, je prešel v ofenzivo ter si priboril naslov »Napoleon of Cap«. Dr. Jameson je opravil ta čas prve naloge. Najprej je dobojaval boj proti Bismarckovim agentom, potem proti Viljemu II., proti poskusu s sveto vojno zamorcev proti Angležem in proti gverški vojni Burom. Nadaljni njegov uspeh je polem družbe »De Beers« na vseh evropskih borzah, kar pomeni konec romana Izaka Barnata. Njegova usoda spominja nekoliko na zagonetno smrt belgijskega bankarja Léonsteina. Barnato se je nazarek zvrnil na parnici v Cape-Townu, da bi se vrnil

Pravo ozadje italijansko - abesinske vojne

Slovita angleška „Tajna služba“ ima tudi tu svoje prste vmes – Zgodovina se ponavlja

jev W. S. Stead. Cecil Rhodes ni bil sicer član »Intelligence Service«, toda je genialni trgovec je bil tako vpliven, da je stala »Intelligence Service« in mu dodelila političnega agenta dr. Jamesona iz Foreign Of-

fice. Pojdimo se nazaj. Kraljica Viktorija je hotela dobiti krmisko vojno in menda je zbolela zaradi žalosti, ker Sebastopol ni padel. A krmiska vojna je ena izmed tistih, v katerih je Intelligence Service prvič igrala važno vlogo. Kraljica Viktorija tege na pozabila in zato je dobila »Intelligence Service« od nje za Južno Afriko proti roke Cecil Rhodes, ki je postal namreč absolutističen kontrolor demantnih polj v Kimberleyu in realizator trgovskega trusta. Dr. Jameson je pa priprjal ta čas ekspedicije »da bi proučeval kraje.

Tedaj so hoteli Portugalci uveljavili svoje pravice do dela demantnih ležišč Cecila Rhodesa. Jameson je nemudoma obvestil London in angleško eskadro se je zasidral pred Lisabonu, pripravljena bombardirati mesto, če bi se portugalska vlada ne opravila. Kaj zato, da so imeli Portugalci 500 let v rokah del te kolonije in da so bili angleški naseljeni »Burie« naseljeni tam od leta 1600? Toda od leta 1850 so Angleži že rovarili proti Burom in delovanje njihovih agentov lahko zasledujejo v arhivih »Intelligence Service«. Tedaj so bila podkrita ležišča zlata v okolici Ichannesburga. Bratje Strubenovi so ugotovili, da se gajo zlate žile pod farme Weldov. Ves svet je objelo hrepnenje po zlatu, prihajali so pustolovci od vseh strani, neznanii so hoteli postati kralji Edini dr. Jameson je ohranil bladno kri. Agenti angleške »Tajne službe« so podvajali svoje delovanje. Cecil Rhodes, ki je bil samo odkril demantna polja je prenesel svoje zanimanje tudi na zlato.

Tu pa stojimo pred čudovito prigodo bratov Barnatovih, potomcev skromnih židovskih trgovcev, pregnanih iz Londona. Princ na novih novinah

Praznična srajca

Vannuccio Birriguccio. Njemu je kmalu sledil jachymovski mineralog Agricola, ki je izdal leta 1566 svoje znamenito delo o rudarstvu. V Nemčiji so rabili prevorno za vojaškega stavbnika in inženjerja iz raz antwerckmeister. Izraz inženjer se pojavi v Nemčiji prvič leta 1651.

Paraziti na štokljah

Večkrat se zavisi, da pomeče štoklje mladiče z gnezda. So leta, ko je to zelo pogost pojav. Dosej ni bilo znano zakaj pomeče štoklje mladiče z gnezda. Ljudje so mislili, da se kaže na močra previndost staršev, ki regulirajo štoklje svojih potomcev po tem, koliko jim ne morejo preskrbeti hrane. Dr. Sizard je pa ugotovil, da so iz gnezda potmetane štoklje močno okužene z devetimi parazitskimi črvoma. Prvi povrača vnetje zadnjega dela tankoga črvega, drugi se pa naseli v sprednjem delu črvega, kjer povzroča ranice na črevesni steni. Ob tojem uničita temko črve. Prvi živi najprej v vodenem polžu, potem pa preide v zeleno žabo. O drugem še ni znano, kje prebiva najprej, končni njegov gostitelj je pa tudi zeleno žaba. Z žab predstavlja oba črva na štoklje, kjer končata svojo življensko pot.

Mlade štoklje, ki pozročajo hrano več teh parazitov, obple, nehajo pozdravljati svoje starše pri povratku v gnezdo, nehajo tudi iztegovati ljudjine po hrani, končno jih pa stare štoklje umirajoče ali že mrtve pomečejo iz gnezda.

Pod nosom

so se obrisali

Te dni bo v Londonu svečana poroka sina angleškega kralja vojvode Gloucesterskega z lady Alice Scottovo. Svatba bi se morala prvotno opraviti v westminsterski opatiji, kjer se je lani poročil tudi drugi kraljev sin vojvoda Kentski, pa je kralj sam odločil nej bo svatba v kapelici Buckinghamske palače. Tako bo svatba čisto zasebnega značaja.

S tem so pa zelo prizadete zavarovalne družbe, kjer so se zavarovali lastniki stolnic proti morebitnemu niziku. Zavarovalnice bodo morale plačati lastnikom stolnic okrog 20.000 funtov šterlingov zavarovalnine. Večino škodo so utrpi tudi oni, ki so – dali nepravilne nove oblike, zlasti ženske, kajti pravno je bilo vabljeno na svatbo 2.000 gostov, bodisi neposredno v westminstersko opatijo ali pa k recepciji. Po novih diepozitnih bodo prisostvovali poroki samo člani kraljevske rodbine in nevestini rodbini.

Izraz inženjer je že star

Navadno ljudje misljijo, da je nastal izraz inženjer francoski ingénieur. Šele v novejšem času, v resnicah pa ni tako. V starem veku se je imenoval pri Gadicih in Rimljanih vsak, kjer je kaj projektiral ali gradil, arhitekt, pa naj je gradil poslopja, stroje, ladje ali vodovode. Znani so bili zlasti vojaški arhitekti, ki so kontroliраli poleg mostov, cest in utrdb tudi oblegovalne stroje. Izraz inženjer se pojavi po F. Fieldhausu, znanem raziskovalcu zgodovine inženirstva, šele leta 1196 z zapiskom mesta Piacenza, ki mu je takrat zgradil utrdbe milantski »engenierus« Alkanamus de Guilelmus. V poznejših časih se je ta beseda izpreminila. Leta 1238 se je nazival neki Calamandrus »ingenierius« mesta Brescia.

Sele deset let pozneje naletimo na to besedo v Franciji v nekem spisu, kjer se govori o tem, da je v Šesti križarski vojni gradili oblegovalne stroje »maistre enginierius« Jocelin de Cornaut. Inženjer je imel torej še vedno isto stroko delovanje, kakor prej arhitekt. Prvi inženjer, ki je izdal delo, v katerem se obravnava izdelovanje strojev ne glede na vojno zrake, je bil leta 1540 Italijan

Ure v starih časih

Uro, pa naj bo že zepna ali moderna zapetačna, nosimo vedno s seboj, она je naš spremljevalec povezd. Muzeji kažejo, koliko različnih oblik so imeli ure, ki jih posvetamo toliko pozornosti, da hočemo, da naj imajo tudi za okdo prijetno obliko. Posebno priljubljene so bile v starih časih ure v obliki noči in sijaju, Jabolčan, hruščan ali breskven podobne ure niso bile niti posebne. Priljubljene so bile tudi ure s pokrovčkom iz kristalnega stekla, da se je videl mehanizem in njegovo kotesje. Često je pa imela ure tudi načelo opozarjati ljudjine po hrani, končno jih pa stare štoklje umirajoče ali že mrtve pomečejo iz gnezda.

Marija Stuart je imela uro iz pozlačenega srebra v obliki lobanje. Umrlik je bil v ustni votlini, mehanizem v lobanji in pod celom, obraz je bil pa okrašen s svetopisomskimi figuricami. Pobožni ljudje so imeli v starih časih tudi ure v podobi križa. Velike umetniške vrednosti so bile ure, vdelane v glavo palice ali v prostan. Čim manjše so bile take ure, tem večje je bila njihova vrednost. Največjo zepno uro je imel neki lrec, tehtala je po kilogramu, najmanjšo je pa izdelal neki Švicarski urar, vdelana je bila v svilenček in merila je v premeru samo 20 mm.

Velik gozdni požar

Mesto Los Angeles je že več dni zavito v ogromne oblike dima in plina. V okolici divja namreč strahovit prerijski požar in vneli so se tudi vsi bližnji gozdovi, da je mesto kakor obkoljeno. V mestu samem je ogenj uničil 100 stanovanjških hiš, med temi 40 razkošnih vil. Pri gašenju je pa bilo opečenih 250 ljudi, ki so jih morali prepečljati v bolnico. Samo v mestu je ogenj povzročil milijon doljarjev škode.

V neposredni bližini mesta je gradilo novo cestno 47 kaznencov, ki jih je ogenj zajel in so najbrž postali žrtve plamenov. Boje se tudi za usodo mnogih krovbojev, ki niso mogli uti s strahovito naglico razširjajočo se prerijskemu požaru. Iz Los Angelesa je odšel na pomoč več reševalnih kolon katerih člani so opremljeni s plinskim maski.

Nemoguča hitrost

Prijetna dama žita v romanu: Bitja je tako presezena, da je v eni minuti večkrat menjala barvo obraz.

– Kako neki je to mogoče? Saj se vendar ni mogla v eni minuti večkrat napredati in nazad.

Lion Feuchtwanger:

Žid Süss

Roman

Gasper Dieterle je pa poselal v kréni Ni mu bilo treba več prodajati, da je lahko pil žganje. Nenastane se je zbrala okrog njega mnoga ljudi, prestranih v razburjenih. Dočim so ga prej podili od sebe kot postopača in ničredneža, je veljal zdaj za resnega moža in deležen je bil splošnega spoštovanja. Vedno pstreje je opisoval podrobnosti in nazadnje je sam verjel, da so mu podili zidje umorili njegovo zadnjo oporo. Kot najzanesljivejši dokaz je navajal to, da je bil nesrečni otrok rojen na sveti večer in ko se je s tem skrivnostno razširjenih lednomodrih oči pobahal, so vsemi ostromeli in ga molče gledali. To je bilo namreč dokazano dejstvo in tako je bilo zapisano v vseh knjigah, da so v božični noči rojeni teci v pusti in nevarnosti, da postanejo zrtve židov.

Zlasti ženske so globoko počustvovale z njim. Saj jimi je bil svarilni primer, da so svoje otroke še skrbnejše ču, ale kakor poprij. Prinašale so mu v akovrstne jedi, pečene in kuhanje. Nenov opuhli obraz je dobil barvo, njegovi risti, mrožji brki so bili počesani, le

gnili, počrneli zobje so mu bili še ostali. Neka vdova po peku se je pa resno ukvarjala z misijo, da bi se omožila z ubogim zapuščenim možem, ki so nubili zidje prizadejali toliko gor a.

7.

Telesni zdravnik dr. Vendelin Breyer je pregledoval vojvodo. Bil je suh, visok mož, izredno veden in prijazen, široki kretanj. Njegov votli glas je prihajal globoko iz prsi. Smejal se je mnogo in platio. Neštetokrat je prosil odpuščanja, skušal je umiriti svoje dognanje z dobrimi, plahimi ponesevencimi šalam. Vojvoda je bil siten bolnik, kolego Georga Burkarta Seergerja je bil pretepel s ploščo stranjo noča, malo je manjkalo, da ga ni ubil. Tudi je rad razbijal s ekle včice z zdravili na glavah svojih zdravnikov. — Kaj zdaj? — je zarohnel zdravnik na zdravnika. Dr. Vendelin Breyer se je skušal izmuziti iz njegove bližine. — Nezutna goutte militaire — je zajecljal s svojim volitnim glasom, — povsem brezpomembna goutte militaire. Ker je vojvoda mrko molčal, je hitro pomnil: Vaši Svetlosti si zaradi tega ni treba beliti glave. Ta bolezen nima nič skupnega z neprijetno spolno ali francosko boleznjijo. Francosko bolezni dobi možki od ženske; ta pa naravnost od hudiča, dočim je bolezen Vaše Visokosti nekaj čisto drugega. To nič drugega

nego, rekel bi, nahod vašega najvišjega mchurja. Z božjo pomočjo bo Vaša Visokost v dveh, treh mesecih zoper zdrava Dovoljujem si še najponižje pripomniti, da je taka bolezen čisto vesakdanja pri vseh velikih vojskovodjih krščansva. Iz kronik je razvidno, da sta jo imela tudi velika antična generala Aleksander Veliki in Julij Cesar.

Vojvoda je zdravniku mrko namignil, naj se pobere. Zdravnik je med globoki mi pokloni smuknil skozi vrata.

Po njegovem odhodu je Karel Aleksander srdočno zaklepil in udaril z maršalsko palico po porcelanasti figurici, da se je razletela na drobne kosce. V mlajših letih je imel dvakrat to grdo bolezen, toda takrat ni vedel, od koga. Zdaj je pa vedel. Ota svinja umazana! Tako lepa in mikavna je bila na odru, oči so igrale tako dražestno, kramljala je tako izkušeno in prijetno. Tako krepostna se je zdela, ta deklinia! Zdaj pa vidi, da je sama grdobija, parada in disave. Strup in hudiča ima v telesu. Prokleta deklinia! On ji že pokaže, pretepi jo da je on, najpokornejši in najponižnji sluga, naprtil svojemu gospodarju to

zrle njene žive oči, velika tabla z napisom: »Vlačuga«, ji je visela za vratom. Moščani so mlaski sočutno: škoda, da tega niso vedeli prej. Predno se je skisal, je bil ta sok gotovo zelo sladak in vsek bi ga bil rad dobil svojo žličico. Žene so ji pa pljuvale v obraz in jo privale s pomijami. Tako so jo zapoldili iz mesta bolno in brez beliča.

Isto bolezen kakor vojvoda, sta si bila na nakopala tudi general Remchingen in zamorec.

Remchingen in Karel Aleksander sta sedela skupaj in preklinala ženske. Vojvoda je pregnjal Süssa s strepenimi dovtipi. Le-ta jo je imel tudi, najbrž prvi, pa je odnesel zdravo kožo. Sam vrag vedi, s kakšno črno židovsko čarovnijo si je pomagal, da se ni okužil.

Toda plavolasi ekspedicijski svetnik Götz je bil ves zbegan. On edini je pozal zvezo. To bolezen je bil doblj od natkarice »Pri modrem kozluc. Prepuštil jo je bil italijanski pevki, ki jo je smatral v veliki nedolžnosti za svojo ljubo ženo in ljubico. V drugačnih okolnostih bi bil smatral za svojo sveto dolžnost vse popraviti in celo oženil bi se bil z Italijanko. Tako pa, ko se je v dvornih krogih s spoštljivim nasmehom šepetal o lahki, galantni vojvodovi bolezni in ko je Götz polagoma sponzal, da je on, najpokornejši in najponižnji sluga, naprtil svojemu gospodarju to

kočljivo in nečisto bolezen, je zaplesal ves svet okrog njega. Da je mogel on pri svoji lojalnosti nakopati svoj mu knezu to nečisto zlo, da je bil on, čeprav nedolžen, vendar le sokriven také sramote, to ga je stilo. Najprej je sklenil, pognati si kroglo v glavo, pozneje je pa prisel do spoznanja, da je vsega kriča tva vražja Napolitanka. Ona je bila kriva, da je nehoti in nevede nakopal svojemu od boga poslanemu vladarju tako strašno zlo. Otresel se je torej vse krvide, naprtil jo je pevki in s škodočelninjam zadovoljstvom je gledal kako je vlekla svoj voz gnoj.

Toda Napolitanka je resnično jubila mladega, neizkušenega moža kakor lan plavil las. Ni ga izdala če prav bi se bila morda s tem rešila. Ko so jo očaromčeno in zaničevalo vodili po ulicah, je mislila samo nanj. Premikala je ustnice, ljudje so mislili da moli, ona je pa samo izgovarjala tiba in morda nimo svoje volje njegovo ime in nežnimi prilastki. Po glavi so ji rojile stare pravljice o princu, ki je povzdigni heratice v princeso. Le-ta se bo pojival, a v e to trpljenje je samo mora in težke sanje. Zgrudila se je šele, ko so jo odpriali čez mejo in ko ni zaslišala od njega niti besedice.

Pet knjig za 20 Din vam da edino Vodnikova družba

MALI OGLASI

Za pismene odgovore glede malih oglasov je treba priložiti znakmo — Popustov za male oglase ne priznamo.

RAZNO

Beseda 50 par. davek 3.-Din
Najmanjši znesek 8 Din

ZA ZIMO VAM NUDI
pernate odeje po Din 500-600-
650-700, svilene odeje, izgoljene
pernice od 230 do 450, odeje iz vate, volne in puha po
najnižjih cenah. Pred nakupom
drugje, poglejte pri meni.

RUDOLF SEVER
Marijan trg 2. 83 L.

HUBERTUS

moški in damski nepremičljiv,
250 Din. otroški s kapuco 145
Din. trenček impregniran sa-
mo 420 Din. pumparice od Din
48.— naprej dobite pri Presker
ju. Sv. Petru c. št. 14. 74
Sveže najfinje noveško

TRGOVSKA LOKALA V KRA-
NJU se oddaja v najem: eden na
glavnem trgu, na premetnejši
Prešernova cesta, priporedljiv
za vsako trgovino, drugi v
predmestju Kranja, v deželini
pri delki, milinski izdelki. Spec-
terijo ali drugo obrt, oba radi
odselitve po nizki ceni. Pojasni-
la daje lastnik Fran Majdič,
industrijski mlini Vir — Domžale.

KAVARNA STRITAR vsaki
večer koncert, salonski cerke-
ster, pevčice Odperto do 4
zjutraj. 76/L.

NAJCENEJSI zajtrk in večer
ter najboljši mlenci izdelki,
najceneje v Mlekarji Naklo. Erjavčeva cesta 2.
nапротi dramatske gledališča in
na stojnic Ljubljana. živilski
trg

FVRDKA

A. & E. SKABERNE
Ljubljana — javita se teme
do preklica v račun zopet

GRANILNE KNJIZICE
prvovrstni ljubljanski denarni-
zavodov (Mestne granilnice,
Ljudske posojilnice itd. 24/L

GRAMOF. PLOŠČE

zamenjavamo: Za 3 stare
in doplatilo Din. 30. do-
bitte eno novo po želbi!

Elektrotor
PASAŽA NEBOTIČNIK

STARO ZLATO, izrabljeno zla-
to zobje in srebrne krone ku-
pujem. B. Rangus — Kranj,
zlatar in juvelir. Zalogu ur, je-
dinlega pribora i. t. d. 3038.

GRAFOLOG IN HIROSOF
N. Sadulec odpotuje! Ostane
še v Ljubljani do 9. novembra,
potem Maribor. Čita: karakter,
preteklost, sedanost in bodoč-
nost. Sprejema: vsak dan od
9 — 12 in od 2 — 7. Naslov:
Ljubljana, Hotel »Slon«, soba
64. Promet 25c 3030.

Raznašalca

(kolesarja) za raznašanje lista za STOŽICE
in JEŽICO sprejme takoj uprava »Sloven-
skega Naroda« V poštev pridejo le oni, ki
stanujejo v Stožicah ali na Ježici.

Urejuje Josip Zupančič. — Za »Narodno tiskarno« Fran Jezersek. — Za upravo in inseratni delista Oton Christot. — Vsi v Ljubljani.

**PRINAŠAMO VELIKO IZBIRO BLAGA
ZA DAMSKE PLAŠČE IN OBLEKE
VELEMANUFAKTURA**

**A. & E. Skaberne
LJUBLJANA**

Svetlolikalnica

C U Č E K
KOLODVOR-KA 23.

pere - svetlolika OVRATNIKE
komad samo **Din 1.50**

Za dobro izceljavo in postrežbo tamčim CUCEK.

ZNIZANE CENE

dvokoles, otroški, igrač-
nih, invalidskih vozičkov,
prevoznih triciklev, motorjev, živalnih strojev. Cenik franko.
TRIBUNA F. BATJEL, tovarna dvokoles in otroških
vozičkov. LJUBLJANA. Karlovška cesta štev 4

Mag. štev. 49.895/35.

RAZPIS.

Mestno poglavarstvo v Ljubljani razpisuje javno zmanjševalno ofertalno licitacijo za spodaj navedena dela:

1) Steklarska dela (običajna zasteklitev in nadsvetlobe). Uradni proračun znaša Din 116.775.—

2) Pečarska dela (peči, stedilniki in oblaganje sten).

Uradni proračun znaša Din 43.750.—

3) Pleskarska dela (okna, vrata in stene). Uradni proračun znaša Din 154.823.80.

Licitacija se bo vršila dne

8. novembra 1935. ob 11. uri v mestnem gradbenem uradu, kjer se dobre vsi razpisani pripomočki od dne 29. oktobra 1935. dalje.

Mestno poglavarstvo v Ljubljani, dne 26. oktobra 1935.

Predsednik: Dr. Vladimir Ravnhar 1.

Potri globoke žaločeti naznajamo vsem prijateljem, znancem in sorodnikom, da je danes ob 13.30 po doljšem trpljenju, previden s sv. zakramenti za umirajoče, v 80. letu starosti mirno v Gospodu zaspal naš oče, stari oče, stric, svak in tast, gošpod

Matevž Hartman
gostilničar pri „Figovcu“

Pogreb nepozabnega pokojnika bo v nedeljo ob 15. iz hice zlosti, Tyrševa cesta 13 (gostilna pri Figovcu).

Ljubljana, 25. oktobra 1935.

Ciril Hartman — sin; Helena Košenina roj. Hartman, Fanči Hartman — hčerki; Malči Hartman roj. Sušteršič — snaha; Pavel Košenina — zet; Pavelček, Matevžek, Matejka, Saša — vnuka in vnučkinji in ostalo sorodstvo.

ALI STE ROJENI MED LETI 1859-1919?

Citatelji in citateljice tega lista rojeni med 1859-1919 so imenovali navedeno svoje ime in natanko datum rojenja. Sijajni astrolog, katerega znanstvena raziskavanja so splošno priznana in obsežno komentirana v vsem tisku, se je odločil, da bo citateljem in citateljicam tega lista objaviti svoje senzacije, ki jih je dosegel v letih, ki so predstavljajo morje in more, zvezde in zvezdne znamenja:

1. Vaš znak, njegove kvalitete, njegove napake;
2. Vaše izglede v ljubezni;
3. Vaše izglede v kupcih;
4. Vaše izglede v podeževanju;
5. Vaše avšenjajo dolega;
6. Vaše prijatelje in Vaše protekcie;
7. Vaše sovražnike, zahrhnute, kritične obdobje itd.;

6. Potovanja, spremembe bivališč;

10. Vse kar zelite zvesti o loterijskih zadetkih.

Citiramo nekaj izmed tisočahvalnic, katere projekta sta sijajni znanstvenik iz vseh krajev sveta, »Gospa Irma Schwarz iz Ljubljane: se zahvaljuje najprijetnejši, ker je v njenih najtežjih finančnih neprilikah poslušala njegov nasvet igrala v loteriji in zadal 150.000 Din.«

Priste brez odloga, pošljite se danes Vaš rokopis in rojstni datum ter 30 Din kot honorar za Vašo psihološki analizo in horoskop natanko in stalno adreso:

Grafološki bureau — CELJE
POSTNI PREDAL 106

Umrl je včeraj naš dolgoletni in priljubljeni gostilničar, gospod

Matevž Hartman,
meščan ljubljanski.

Premenega prijatelja Matevža ohramimo v najlepšem spominu.

Ljubljana, 26. X. 1935.

GOSTILNA PRI FIGOVCU.